దొంగ వెధవలందరికీ జై!

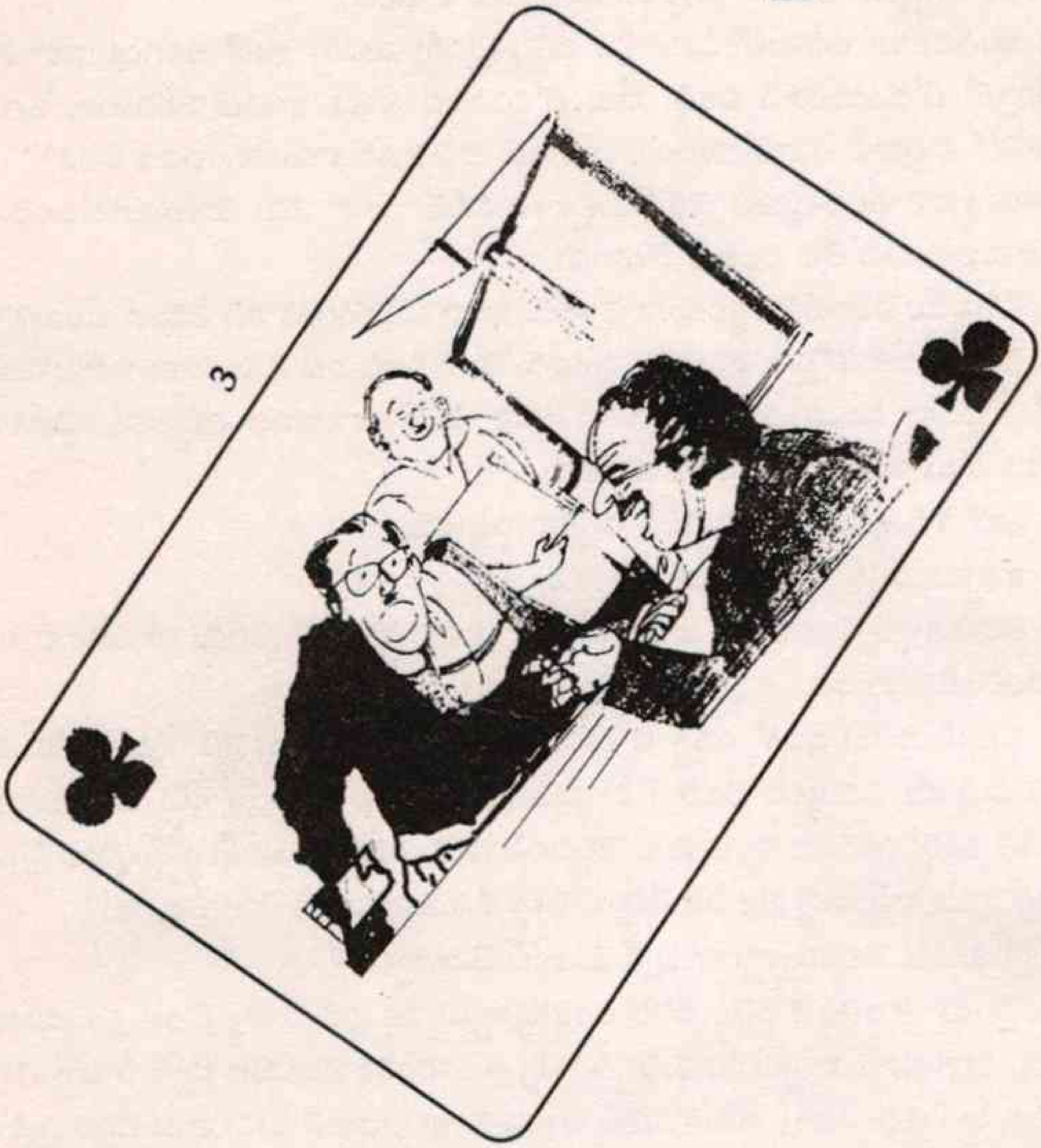

అవినాశలింగం గట్టిగా మూలిగాడు.

అయినా ఎవరూ పట్టించుకోక పోవడంతో ఆ మూలుగు మూలకర్త సమూలంగా సాగదీసుకుని దాన్ని ముమ్మరం చేసాడు.

అయినా పెద్దగా రెస్పాన్సు ఉన్నట్లు కనబడదు

మిట్టమధ్యాహ్నపు వేళ కడుపు నిండక పోయినా చాకిరీతో శరీరం అలిసి ఉంటుంది గనక, పనివాళ్లకి కునుకు దొరికే వేళ. చెవిలోపడ్డ మూలుగు అటు తిరిగి పడుకోమని చెప్పి ఉండాలి వాళ్ళకి.

దూరంగా అవతలి పడకగదిలో పొర్లుతున్న కామాక్షమ్మ స్థితివేరు. తండ్రి మూలుగులూ ముక్తాయింపులూ భరించలేక కాపరాల పేరున తలో ఊళ్లో సర్దుకున్న పిల్లల్లా ఆవిడకెలా కుదురుతుంది! బతికున్నవాళ్ళు మొగుడి నీడలో అన్నీ అర్పించి వెళ్ళ మార్చినా, ఈ విసిగి వేసారిన ఆఖరి కాలంలో ఆవిడకీ అబద్ధపు బతుకు తప్పలేదు. బ్రహ్మదేవుణ్ణి ఎన్ని సార్లు తిట్టుకున్నా ఆయన

చెవుడుని ఆశ్రయించక తప్పలేదు! తనకి కావలసిన ముక్కలు తప్ప ఆవిడకిప్పుడు వినబడవు. మొగుడి మూలుగు వినపడగానే లేచి గది తలుపులు గడియపెట్టుకుంది. అప్పుకోసం అప్పగారి ఇల్లుచేరిన ఏడుకొండలికి మాత్రం బావగారి మూలుగుని కాదనే అదృష్టం లేదు. కామాక్షమ్మ పెత్తల్లి కొడుకు అతను. రాగానే రంయ్ మని కామాక్షమ్మ కాళ్ళమీద పడినంత పని చేసాడు. "ఆ పదివేలకు పైగా పాపం పెరిగిపోయినట్టు అప్పు పెరిగిపోయిందే అక్కా! అప్పులాళ్ళు కత్తులు నూరుతూ ఇంటిచుట్టూ తిరుగుతున్నారు. మీ మరదలి పసుపూ కుంకం ఎలానిలబెట్టుకుంటావో యేమిటో'.

కామాక్షమ్మ ఆశ్చర్యంగా ఏడుకొండలి వైపు చూసింది. చెవుడు నటించడం మొదలెట్టాకే ఆమె మెదడు ఆలోచించడం నేర్చుకుంది. చెప్పుకుంటే సిగ్గుచేటు, తన పుట్టింటి వారి వైపున ఒకే ఒక చుట్టం వీడు, అవసరం వస్తేతప్ప చచ్చినా గుమ్మం తొక్కడు. ఇదివరకు దోచబెట్టి దోపిడీకి గురయింది చాలు.

'బావతో చెప్పి ఓ రెండు వేలయినా చేతిలో పెట్టించవే. నీ మరదలి పచ్చతాడు నిలబెట్టవే'

అంతకుముందు ఈ 'అప్పులకుప్ప' మీద ఏ మాత్రం జాలి ఉన్నా ఆ ఒక్క మాటతో కామాక్షమ్మకి పటాపంచలయిపోయింది. ప్రతీ తాగుబోతు చచ్చినాడూ పచ్చతాడుమాట ఎత్తడమే!

"ఏమే, మాటాడవేమే?"

"ఏమిటో ఏమంటున్నావో నువ్వన్న ఒక్కముక్క బోధపడి చావడం లేదు. అసలు మునపట్లా వినబడిచస్తేగా! ఇప్పుడు ఇయర్‌ఫోన్లో ఏవో వస్తున్నాయిటగా... ఆడదాన్ని చెబితే వినరు...నువ్వైనా మీ బావకి బోధపర్చి అదేదో కొనిపించేలా చేద్దూ"

'నీ దుంపతెగ రెండు పుట్లు కర్రలు ఖర్చయితే గాని కాలదు, అంతలా పెంచేశావు శరీరాన్ని, నీకు చెవిడేవిటే నీ సిగ తరగ, నా సంగతి నీకింకా తెలీదులా ఉంది. నే అనుకున్నది పట్టికెళ్లందే గుమ్మం దిగను, నీ పుస్తెలతాడు తెంపైనా సరే'....

అని ఆ క్షణమే ఏడుకొడలు దృఢనిశ్చయానికి వచ్చేశాడు, "చెయ్యవలసిన అన్ని కార్యాలూ చేసేశారు. అయినా లక్షల కొద్దీ పడుంది ఇంట్లో సొమ్ము. చచ్చాక, ఇద్దరే ఉన్నారు కదా, ఇంతడబ్బూ కూడా పట్టుకుపోతారా, నువ్వూ బావా! అంచేత బతికున్నాం గనక, సాటివాళ్లం గనక అప్పుడప్పుడు మేమూ కొంచెం కొంచెం పట్టుకుపోతూంటాం"

అని పైకే, కావాలనే అనేశాడు, చెవిటి వాళ్ళకి వినపడదు కదా! అనుకోని ఈ మాటలకి ఏర్పడ్డ కంగారుని, మొగుడి డబ్బు జాగ్రత్త తెలిసిన మనిషి గనక అణుచుకుని, ఆవిడ అన్నదిదీ.

"నువ్వేన్నీ చెప్పినా ఒక్కముక్క నా చెవిలో పడిచావడం లేదు తమ్ముడూ ఇలా నా రోజు ఎలా వెడుతుందో ఏమిటో" అలాగే నేను చేసి చూపిస్తానుగా అని యీ సారి సంజ్ఞలతో సూచించి ఏడు కొండలు గబగబా అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళి పోయాడు.

వారం రోజులయింది ఇక్కడ తిష్టవేసి ఏదో వేళకింతముద్ద పడేస్తున్నారు. తిని కాలంగడుపుతున్నాడు తప్పితే వీళ్ళని ఎలా కొల్లగొట్టడమో కొరుకుడు పడడం లేదు. అందులో ఆ ముసలాడు మరీను పైసా నాణాన్నయినా పడిపోకుండా పొట్లం కట్టి పెట్లో పెట్టుకుని ఆ తాళం చెవి బాంకు లాకరులో పెట్టే ముసాఫరు ముండా కొడుకు.

"ఏం ఏడుకొండలూ, పక్కగదిలోనే తిని బబ్బుంటున్నావ్, ముసలాడు ఎందుకు

మూలుగుతున్నాడో కాస్త కనుక్కోవాలని తోచలేదూ!" "మూలుగుతున్నది నువ్వుకాదు. నువ్వింట్లో చేర్చిన లక్షలు'జీ అని మనసులో అనుకుని-

"ఏదీ, నువ్వు నలుగురికీ వినపడేలా మూలగండే!" అనేసి నాలిక కరుచుకోవాలేమో అనుకున్నాడు.

అవినాశానికి దొరికింది అవకాశం. మేపుతున్న జీతగాళ్ళూ కట్టుకున్న పెళ్లాం ముండా యింతలా బాధతో అరుస్తున్నా చీమ కుట్టనట్టు ఊరుకున్నారు. అరిచిన శ్రమకి ఫలితంగా ఒక్కడైనా చిక్కు పడ్డాడు. అవకాశం పోనిస్తే మళ్ళీ జారి పోతాడో ఏమో! శ్రోతని సొమ్మసిల్ల జెయ్యని ఉపన్యాసకుడు బతికేల? నువ్వు అని పేరుపెట్టకుండా అవినాశం ఏడుకొండల్ని దులిపి దుళ్ళకొట్టేశాడు. ఆ చిందులతో వచ్చిన ఆయాసంతో కూలబడి పోయాడు.

కొంపలు కూల్చడంలో గోల్డుమెడలిష్టు గనక ఏడుకొండలు చెక్కు చెదరలేదు. ఎలాగైతేనేం. తిట్లైనా దీవనలయినా, యిన్నాళ్ళకి యి విధంగా బావకి యింత సేపు చేరువైనందుకు అతను సంతోషించాడు కూడా. ఎంత అభిమానం లేకపోతే అంత శ్రమపడి తిడతాడు! ఏ విధంగానైనా మనిషీ మనిషీ దగ్గిరవాలి. మనిషి దగ్గిరయితే కదా, అతని జేబూ, అందులో పర్సూ దగ్గిరయేది!

"నువ్వేన్ని చెప్పు, లోకంలో ఏదైనా భరించొచ్చుగాని ఈ పన్ను బాధ భరించలేం" అన్నాడు అవినాశం ఆఖరి మాటగా.

తిట్లు కొట్టవు. కొట్టాలన్నా ముసిలాడు కొట్టే స్థితిలో లేడు. తనూ కొట్టలేడు గాని రెచ్చగొట్టగలడు. కోపంతో మనుషులు ఒళ్ళెరగరు. ఏమో, ఏరహశ్యాలయినా బయటపడొచ్చు. ఏడుకొండలు అవినాశలింగాన్ని కవ్విస్తూ అన్నాడు.

'ఏమిటి బావా నువ్వు అంటున్నదీ, పన్ను బాధ అనా! అంటే ఇన్‌కమ్‌టాక్సు అనేనా! ఇంట్లో చేర్చిన నల్లధనం చల్లగా ఉండనిస్తుందా మరి? ఎంత బ్లాకుకి అంత షాకు. ఏమంటావ్?' బావమరిది ఎత్తిపొడుపుకి మరీ పేట్రేగి పోయాడు అవినాశం. 'నెత్తిమీద రూపాయి పెడితే పైసాకి మారని ప్రతీ నెత్తిగోతుల సన్నాసీ నా పంచన తిండికి చేరి నాకు నీతులు చెప్పేవాడే! నా దగ్గిరేదో ఊరికే బస్తాల కొద్దీ పడుందని ఏడవకపోతే ఈ ముద నష్టంగాళ్ళని సంపాదించుకో వద్దన్న దెవరో! ఇంతకీ బుగ్గపట్టుకుని గంటైగోల వెడుతున్నాను. పన్ను బాధ అన్నాను గాని టాక్సు గొడవెత్తలేదు! 'ఓహో దంతాల బాధ, దాన్ని పంటి బాధ అంటారు. గాని పన్ను బాధ అనరే! 'పన్' కోసం అలా అఘోరించావు కాబోలు, చెప్పవేం?' 'ఒరే ఇంకా పేలావంటే నిన్నివాళ ఏం చేస్తానో నాకే తెలీదు' అంటూ మీదకి లేవబోయి ఆ అరుపుతో నాలిక కరుచుకుని, దాన్తో పాటు పుప్పి పన్ను మరింత కదలగా, ప్రాణం శోషొచ్చి, చతికిల బడిపోయాడు, అవినాశం, రెండు చేతులూ వెనక్కి ఆనించి.

అదే సమయంలో ఏడుకొండలు బుద్ధి అతి తీవ్రంగా పని చేస్తోందని అవినాశం ఎరగడు. నిజానికి పిప్పి పన్ను బాధ తను ఎరగంది కాదు. ఇంతగా జనాన్ని పీల్చి పిప్పి చేసి ఇంట్లో ధనాన్ని చేరేసిన వాళ్ళకి ఎంతటి నొప్పి అయినా రావలసిందే! దానికి కాదు. ఇంతగా ఉంచుకుని ఏం లేదన్న వాడికి ఏమొస్తే ఎవడిక్కావాలి! ఇంతకీ ఎక్కడ దాచ బెట్టాడో అసలు ఎంతుందో... దాని అంతు కనుక్కోడం ఎలాగో!

ఇన్‌కమ్‌టాక్స్ ఆఫీసరు సలహా చటుక్కున్న గుర్తొచ్చింది అతనికి: 'మామూలు పద్ధతుల్లో

అయితే మీ మాయదారి బావ లొంగుతాడటయ్యా! ఎంత ప్రయత్నించినా అతని ఆస్తి వివరాలు మాలాంటి వాళ్ళకే చేజిక్కలేదు. దగ్గిర చేరి, ఎంతైనా బామ్మర్దివి కదా అతని నోటితో అతన్నేతే, నువ్వే కక్కించాలి. ఇప్పుడెంత చిన్నసైజు టేపురికార్డర్లయినా వస్తున్నాయి. మార్కెట్లోకి దిగలేదనుకో. అవసరమైతే మా డిపార్టుమెంటు ద్వారా నీకు సప్లై చేయిస్తాను అదునుచూసి ఎక్కడెలా అమరుస్తావో మరి. అతని ఆస్తి వివరాలు అందించాలి. అయిదువేలు తక్కువ ముట్ట చెప్పం, ఆలోచించుకో".ఈ దొంగపీనుగ నోటినుంచి తన ఆస్తి వివరం ఒక్క ముక్క ఊడిపడితేనా? టేప్‌రికార్డరు పెడితే ఏం పడుతుంది. అందులో ఈ మూడు లోకాల్నీ ఒకే సారి ముండమొయ్యమనే శాపనార్థాలు కాకపోతే?

'ఈ పంటి సలుపు భరిస్తున్న వాడికి ఎలా ఉంటుందో తెలుసా, అయితే ఆత్మ హత్య చేసుకోవాలనిపిస్తుంది. లేదా ఎదుట పడ్డ మొదటి వాడి పీకపిసికెయ్యాలనిపిస్తుంది. నువ్వింకా దంత వైద్యుడికోసం పరిగెత్తక పోయావంటేనే చెప్పిన రెండోది జరిగిపోగల్దు, జాగ్రత్త'

అని అరిచాడు అవినాశలింగం.

ఇలాంటి వారికి బంధుద్రోహం చెయ్యకపోడం మహాపాపం. ఇంత డబ్బుంది ఈ దగుల్బాజీ గాడు గవర్నమెంటు పన్ను ఎగ్గొట్టడం తగునా! ఇంతటి మహోద్యాన్నంగా ప్రజాక్షోభ నిర్వహిస్తున్న గవర్నమెంటు గాడిని, వీడెవడైనా ముప్పై రెండూ రాలగొట్టినా అంతకన్న దేశసేవ లేదుగాని ఆ శ్రమకి తనకి తీరికెక్కడిది! పెళ్ళాం తమ్ముణ్ణి బాకీ దార్ల తరుముతూంటే చూస్తూ ఊరుకున్న దుర్మార్గుణ్ణి ఏం చేస్తే తప్పుంది. ఉరెయ్యాలా, ఊరెయ్యాలా!

ఏడుకొండలి కళ్ళు కనపడని ఏదో కనుక్కొన్న ఆనందంలో క్రూరంగా మెరిశాయి.

అవును. సంపన్నులు ఆపన్నులుగా మారాలంటే మాయ పన్నులే దిక్కు. అతని పన్నుగడ బావ పన్ను ఆధారంగానే పన్నబడింది.

అంతే. ఏర్పాట్లు మెరుపు స్పీడులో జరిగిపోయాయి.

రాబడిపన్ను శాఖ పూర్తి సహకార సహాయాలు లభించాయి ఏడుకొండలికి ఆ ఊర్లో 'ఇక్కడ పన్నులు పీకబడును' అని కొత్తగా బోర్డుదించిన డెంటిస్టుని కలుసుకుని అన్ని విషయాలూ మాటాడి వచ్చాడు ఏడుకొండలు. తర్వాత బావని తీసుకెళ్ళాడు. 'ఇక్కడ పన్నుల ఎగవేత నేర్పబడును' అనే బోర్డులు కట్టుకుని ఇన్‌కమ్ టాక్సు కమిషనర్స్‌తో తప్ప యిలాంటి వాళ్ళతో ఇదివరకు పరిచయం లేదు అవినాశలింగానికి. అయినా ఫిజికల్ సఫరింగ్ మనుషుల్ని ఎలాంటి చోటికైనా నడిపిస్తుంది.కర్మ తప్పించుకోలేనిది గదా! వీధిలోకే వచ్చి నవ్వుతూ పేషెంటు చెయ్యి పట్టుకుని ఆదరించాడు డెంటిస్టు జ్ఞానదంతం.

"పెద్దవారు మిమ్మల్ని శ్రమపెట్టించి రప్పించవలసి వచ్చింది. సారీ, ఏం చేస్తాం, నే వచ్చి చేద్దాం అను కున్నా, అక్కడ ఎక్విప్‌మెంట్ ఉండదు గదా! ఇంతకీ మనం మనం ఓ వయసు వాళ్ళం డబ్బు సంపాదించి అది నిలబెట్టుకోడానికి ఎంత శ్రమపడాలో తెలిసిన వాళ్ళం. మధ్య పుల్లారుబుబడ్డిలా మీ బావమరిది ఎందుకూ, పామ్మనండి"

ఈ మాటలు రహస్యంగా అని, తొలిపలుకులోనే అవినాశం మనసు దోచుకున్నాడు జ్ఞానదంతం.

పన్ను ఇంకా పీకబడే పరిపక్వానికి రాలేదంటూ నాలుగైదుసార్లు రప్పించి, ఓ వారంలో

వాళ్ళమధ్య దూరంతగ్గిపోయేలా చేశాడు.

"ఈ లోపలది సౌండ్‌ప్రూఫ్ గది. మనం ఏం చెప్పుకున్నా ఎవరికీ వినపడదు ఇంతకీ మీరేం చెప్పొద్దు... మీ మొహం చూస్తూంటే ఎంతో ఆత్మీయత తోచి, నాకు కష్టం సుఖం చెప్పుకోవాలనిపిస్తోంది. ఈ ఫారెన్ ఎక్విప్‌మెంటు అంతా లక్షలకి లక్షలు ఖర్చుపెట్టి తెప్పించాను. ఇదంతా ఆ దిక్కుమాలిన ఇన్‌కమ్‌టాక్సు వాళ్ళకి లెక్కలు చెప్పుకోడానికా! ఇంతకీ మన చేత పన్ను కట్టించుకునే ఆ డిపార్టుమెంటు ఆఫీసర్లలో ఒక్కడైనా తిన్నగా టాక్సు కట్టాడేమో గుండెమీద చెయ్యివేసుకు చెప్పమనండి, అదిగో అదేవద్దు, మీరేం మాటాడవద్దన్నానా?"

అంటూనే అవినాశం చేత అతిగా మాటాడించి తనకి కావాలసిన అన్ని వివరాలూ కక్కించి, మాట దక్కించుకున్న భ్రమ కలిగించాడు.

ఏ నొప్పీ కలగకుండా కబుర్లుచెబుతూ చెబుతూ చటుక్కున పన్ను ఊడదీసాడు. ఆ మర్నాడు కట్టుడుపన్ను ఆ ఖాళీ జాగాలో ఫిక్సుచేసి. సరిగా అమరిందో లేదో సాయంకాలం మళ్ళీ రమ్మన్నాడు. 'బాగా మాటాడండి' అంటూ మాటాడించి చూశాడు. మాట సరిగా రాడంలేదని అది తీసేసి దాని స్థానంలో మరొకటి అమర్చాడు అవినాశలింగం పర్సు తీయబోతే ఒప్పుకోలేదు.

"నే చెప్పినవన్నీ ఎంతో ఓర్పుతో విన్నారు. ఏదీ దాచకుండా అన్నీ చెప్పేశారు. అదే నాకు పదివేలు" అంటూ ఏం పుచ్చుకోకుండా కిర్రెక్కించి కారెక్కించాడు జ్ఞానదంతం.

ఆ ప్రేమకీ సేవకీ కటికరాయిలాంటి అవినాశం మనసు సహా కరిగినట్టయింది. అయితే అది చిన్నసైజు హార్టటాక్‌కి దారి తీయగలదని ఆ మర్నాడు తప్ప తెలియలేదు.

ఆ మర్నాడు ఇన్‌కమ్‌టాక్సు ఆఫీసరు నుంచి, వెంటనేవచ్చి కలుసుకోమని ఫర్మానా అందిందతనికి. పరుగు పరుగున మరుగుదొడ్డికి పరిగెత్తినట్టు పరిగెత్తాడు అవినాశలింగం.

ఆఫీసరు సగౌరవంగా ఆదరించి కాఫీ తెప్పించడం అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. మర్యాదలు ఆయాక ఆఫీసరు అన్నాడు "మీరీ మధ్య ఏదో పన్ను కట్టించుకున్నారని విన్నాను!"

'అయ, అయ' అంటూ వెకిలినవ్వులు నవ్వుతూ ఎడంచేతి చూపుడు వేలితో ఆ కట్టుడుపన్నుని పైకితీసి చూపే ప్రయత్నం చేస్తే 'అక్కర్లేదులెండి. మీ ఆట కట్టుడుపన్ను మా దగ్గరే ఉంది.'

అంటూ ఆఫీసు బాయ్‌ని పిలిచాడు. వాడొక గాజుపళ్లెం తెచ్చి పక్కనున్న బల్ల మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు ఆ సాసరులో తన కట్టుడు పన్నులాంటిది ఉండటం చూసి తెల్లబోయాడు అవినాశం.

"ఇదేమిటో గమనించారా?"

"ఏదో దంతంలా ఉంది."

"అవును అది మీదే. మీ ఆస్తిపాస్తులు మాకు అందచేసిన జ్ఞానదంతం." అవినాశం హార్టుబీటు పెరిగింది. అరచేతులకి చెమటలు పోసాయి.

"మా తరపున పనిచేసిన డెంటిస్టుగారు మీ పళ్లఖాళీ మధ్య మొట్టమొదట అమర్చారే, అదే ఇది! నిజానికి ఇది దంతం కానే కాదు టోక్యోనుంచి ఈ మధ్యనే మా డిపార్టుమెంటు తెప్పించిన పవర్‌ఫుల్ మైక్రో మినీ టేపురికార్డరు. ఇది నోట్లో ఉండగానే. నోట్లో శని ఉన్నట్టు, తమరు తమ పూర్తి ఆస్తి వివరాలు మా డెంటిస్టుతో చెప్పుకున్నారు. ఒక్కముక్క పొల్లుపోకుండా రికార్డు అయింది. ఆన్ చెయ్యానా, వింటారా?" "వొద్దొద్దు" అని నోట్లో తడారిపోయి చేతులు జోడించాడు అవినాశం. కేసు

పెట్ట కుండా చూసుకున్నా ప్రభుత్వాన్ని మోసం చేసినందుకు జుల్మానాలో పది లక్షలు కట్టవలసి ఉంటుంది. దీన్నిలా సీలు చేసి పైకి పంపమన్నారా?" "ఒద్దొద్దు నన్నే ఏదో రేటుకి సెటిలు చేసి అవతలకి పంపు" అనిపించింది అవినాశానికి. కిందా మీదా బేరాలయాక లక్ష లంచం యిచ్చేలా మాటాడుకుని అతను ఇవతల పడ్డాడు. తీసికెళ్ళి అర్పించాడు,

ఆ రాత్రి ఏర్పాటయిన మందుపార్టీలో అనేకమంది హెడ్స్ఆఫ్‌ది డిపార్ట్‌మెంట్స్ ఇన్కమ్‌టాక్సువారి ప్రతిభను కొనియాడారు.

"ఇంతకీ మీకింత సాయం చేసిన ఏడుకొండలికి ఏమిచ్చారూ!" అడిగారొకరు.

"ఎరస్టు చెయ్యకుండా వదిలేశాం చాలదూ వెధవని? ఏడుస్తాడని ఓ వంద చేతిలోపెట్టి తగిలేశాం, అప్పులాళ్ళ నుంచి పారిపోడానికి రైలు టిక్కెట్టుకైనా పని కొస్తుందనీ"

" ఈ శుభసమయంలో ఆ టేప్‌రికార్డరు ఓసారి వినిపించరూ!"

"అది టేపురికార్డరు అయితే కదా! మీరే నమ్మేశారే, అంతచిన్నవి, ఇంకా ఇండియాకి దిగలేదని వాడికేం తెలుసు! మనం స్వతహా మంచి వాళ్ళమే. అలా ఉండనిస్తున్నారా ప్రజ! అయినా అంతా మంచివాళ్ళే అయితే చెడెలా గుర్తింపబడుతుంది? దొంగవెధవలు కొందరైనా వర్ధిల్లి తీరాలి.! ఏమంటారు?" నవ్వులు చెలరేగాయి, గ్లాసులు రివ్వున లేచాయి

(జ్యోతి మాసపత్రిక జూన్.85)

✿